

Predsednica Republike Slovenije

NATAŠA PIRC MUSAR

Govor
predsednice Republike Slovenije in vrhovne poveljnice obrambnih sil
Nataše Pirc Musar
na tradicionalnem sprejemu za svojce padlih pripadnikov Teritorialne
obrambe Republike Slovenije, Ministrstva za notranje zadeve
in civilnih žrtev ter ranjene v vojni za Slovenijo

Predsedniška palača, 24. junij 2024

Velja govorjena beseda.

*Spoštovani svojci padlih in vsi ranjeni v vojni za Slovenijo,
spoštovani visoki gostje,
gospe in gospodje.*

Pred 33-imi leti smo si priborili samostojno in neodvisno državo. Z enotnostjo in skupnimi močmi smo uresničili sen vseh preteklih generacij. V preteklih stoletjih je k temu prispevalo nešteto pridnih rok, pogumnih src in vizionarskih duš. Slovenke in Slovenci smo, kljub številnim viharjem skozi zgodovino, stali in obstali. Obstali smo, ker smo imeli močno željo, nepremagljivo voljo in neizmerno ljubezen do svoje zemlje in jezika. Nemogoče je naštetati vse zaslužne in tiste, ki so skozi zgodovino žrtvovali vse – mnoge posameznike, narodne buditelje, umetnike, politike, vojake, policiste in druge. Zaradi njihove požrtvovalnosti, neupogljivosti in ljubezni do domovine lahko danes samostojno odločamo o lastni usodi in živimo v demokraciji.

Prav je, da se spominjamo, da nikoli ne pozabimo, da smo ponižni, hvaležni in globoko spoštljivi. Na to nas opozarjajo tudi letošnji mejniki – leto generala Rudolfa Maistra ter 20 let članstva Slovenije v Evropski uniji in zvezi NATO. Ti in številni drugi mejniki so, vsak na svoj način, prispevali v mozaik naše državnosti. V tistih težkih in negotovih časih niso in niste pripadniki Teritorialne obrambe, Ministrstva za notranje zadeve, civilne žrtve in ranjeni v vojni za Slovenijo ter mnogi drugi niti za trenutek oklevali. Klic domovine in svoboda vseh ljudi na tem koščku sveta so naše osrednje vrednote. Te so del nas, imamo jih v svoji krvi, čutimo jih vsakič znova ob poslušanju slovenske himne in ob plapolanju slovenske zastave.

Spoštovani,

med nami sedite tisti, katerih možje, očetje in sinovi so za nas nesebično darovali vse – svoje zdravje in svoje življenje. Za njimi je ostala velika praznina, pa tudi ponos. Saj so to storili brez pomisleka zato, da danes nad nami ni železne roke ali tujega jarma; zato, da lahko živimo lepše in bolje; zato, da so naši otroci brezskrbni, da se šolajo v slovenskem jeziku; zato, da smo enakopraven del mednarodne družine.

Vaša in njihova žrtev nas opominjata, da države ne smemo jemati samoumevno. Da se moramo spominjati njihovih pogumnih dejanj ter spremljati dogajanje okrog nas. Včasih se zdi, da smo pozabili, da smo stoletja živeli na prepihu, tako značilnem za ta del Evrope. Zato moramo v mednarodni skupnosti narediti vse, da se ohranijo vsi temelji mednarodnopravne ureditve po 2. svetovni vojni. Miroljubnost, sožitje narodov, spoštovanje ozemeljske celovitosti, človekovih pravic in vladavine prava so pogoji dolgoročne stabilnosti in miru. Tudi za te vrednote so ugasnila slovenska življenja. To nas postavlja pred veliko odgovornost.

Slovenija mora, v okoliščinah številnih spopadov po svetu, izvajati aktivno, razumno in rahločutno zunanjo politiko, posebej v Varnostnem svetu Združenih narodov. Verjamem, da lahko majhni, a preišljeni koraki vodijo k velikim spremembam. Ali kot je rekla mati Tereza: »Ne moremo vsi narediti velikih stvari, lahko pa naredimo majhne stvari z veliko ljubezni.« Iskreno verjamem, da imajo postopna, vztrajna in dobronamerna dejanja lahko velik in trajen učinek. Zato ne smemo nikoli prenehati s prizadevanji za mirno reševanje sporov ter nikoli pozabiti na sočutje, skrb za sočloveka in humanost.

Gospe in gospodje,

zelo pomembno je, da tudi danes živimo v duhu, ki so ga pred 33-imi leti zastopali naši sodržavljanji, ko so se pogumno in srčno uprli – vsak na svoj način in skladno s svojimi zmožnostmi: z orožjem, z besedo, z državljansko nepokorščino. Vsi skupaj smo bili eno. Želim si, da bi sporočilo takratnega poenotenja in skupnega cilja znali negovati tudi danes. Svoboda misli, dialog in razlike med nami nas bogatijo. V družbi ne smemo dovoliti nestrpnosti, sovražnosti, nasilja, diskriminacije ali stigmatizacije.

Da bo Slovenija napredovala in se naprej razvijala, potrebujemo s konsenzom sprejete ključne nacionalne prioritete, ki jim bodo z ukrepi sledile vse vlade. Preveč znoja je bilo prelitega, da bi se delili, krepili nesoglasja in vsakič znova, brez dolgoročne vizije, oblikovali ključne politike in reforme. K skupnim ciljem in razvoju usmerjeno pot potrebujemo mi, naši otroci in naši zanamci. Samo s takšnimi odločitvami bomo v največji možni meri počastili spomin in izrazili globoko hvaležnost in spoštovanje vsem žrtvam, ranjenim in njihovim svojcem v boju za našo domovino.

Spoštovani,

dovolite mi, da vam ob tej priložnosti, v osebnem imenu in v imenu Republike Slovenije, izrazim globoko spoštovanje in hvaležnost za vašo požrtvovalnost in za požrtvovalnost vaših ljubljenih.

Obljubljam, da bom storila vse, kar lahko, da ta zgodovinska žrtev in dosežek ne bosta nikoli pozabljena. Naša skupna naloga pa je, da ta sporočila vztrajno in vedno znova predajamo tudi mladim generacijam.

Iskrena hvala.